

Γερμανία, Grexit και BRICS

Την ίδια ώρα όλοι εμείς στην Ευρώπη «διυλίζουμε τον κώνωπα και καταπίνουμε την κάμηλο». Συμπεριφερόμαστε σαν «μπρίκια» σε παρακμιακό καφενέ της βαρβαρικής (ή/και βαυαρικής) υποκοουλτούρας, των αριθμητικών δεδομένων στα ηλεκτρονικά «μπακαλοτέφτερα» των διεθνών τοκογλύφων, αργυραμοιβών και μαυραγοριτών οικονομικών δολοφόνων.

Η Γερμανία δεν θέλει να υπάρξει ένα Grexit γιατί, αν συμβεί αυτό, τότε θα αρχίσει το ξήλωμα του «πουλόβερ» και η διάλυση της Ευρωζώνης, το οποίο για το Βερολίνο θα ήταν καταστροφικό, όχι από άποψης οικονομικής, αλλά πολιτικής.

Αυτά επισημαίνει ως συμπέρασμα σε ανάλυση της η γνωστή αμερικανική δεξαμενή σκέψης (think tank) Stratfor, σημειώνοντας ταυτόχρονα πως στο γεγονός αυτό ποντάρει η ελληνική κυβέρνηση προκειμένου να βρεθεί λύση στο δημοσιονομικά πρόβλημα και στο πρόβλημα ρευστότητας.

Σύμφωνα με το Stratfor μετά τις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου στην Ελλάδα, η γερμανική κυβέρνηση πραγματοποίησε ένα τεστ για τις επιπτώσεις από ένα ενδεχόμενο Grexit και διαπίστωσε ότι δεν θα ήταν τόσο επιβλαβές όσο στην περίπτωση του 2011. Τότε, δηλαδή, που οι ξένοι δεν είχαν ξεφορτωθεί τα ελληνικά ομόλογα, κάτι στο οποίο τους βοήθησε ο ΓΑΠ, υπογράφοντας το πρώτο μνημόνιο κι αλυσσοδένοντας την Ελλάδα στο ΔΝΤ.

Σύμφωνα με το Stratfor, διαφαίνεται πως το πρόβλημα δεν είναι οικονομικό, αλλά πολιτικό και επισημαίνει ότι *«η Γερμανία δεν αντέχει μια αποχώρηση από την Ευρωζώνη, ούτε αντέχει χώρες να αποχωρούν από αυτή»*. Αυτό δεν είναι άποψη μόνο του Stratfor, αλλά επιβεβαιώνεται από ακόμη μία πλευρά, καθώς τυχόν αποχώρηση της Ελλάδας από το ευρώ, συνεπάγεται ταυτόχρονα και διάλυση της Ευρωζώνης.

Αμέσως την Ελλάδα θα ακολουθούσαν κι άλλες χώρες, όπως η Πορτογαλία, η Ιταλία και η Ισπανία και ο πολιτικός αντίκτυπος για την Γερμανία θα ήταν τεράστιος, αφού θα φέρει πέρα ως πέρα την ευθύνη της διάλυσης του κοινού νομίσματος λόγω της ηγεμονικής θέσης που επιχειρεί να χτίσει χρόνια τώρα, επιβάλλοντας την πολιτική της στην ΕΕ.

«Γι' αυτό το λόγο χρειάζεται ένας συμβιβασμός και επομένως η ελληνική κυβέρνηση σε ένα βαθμό βασίζεται σε αυτό», σημειώνει το Stratfor και προβλέπει πως τελικά θα υπάρξει μια συμφωνία και ότι η Ελλάδα θα συμπληρώσει το πρόγραμμα διάσωσης έως το τέλος Ιουνίου. Για το τι θα ακολουθήσει μετά και πόσο εύκολα θα είναι τα πράγματα για την ελληνική κυβέρνηση, κανείς δεν το γνωρίζει. Το Stratfor καταλήγει στην ανάλυσή του αναφέροντας πως ο ΣΥΡΙΖΑ βασίζεται στην ανάγκη που έχει η Γερμανία για την παραμονή της Ελλάδας στην ευρωζώνη. Θα ήταν άλλωστε πολιτικό λάθος να

μην το πράξει αυτό η κυβέρνηση όταν και οι δανειστές εκβιάζουν χρησιμοποιώντας ασφαλώς και τα εγχώρια ΜΜΕ με έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ, στάση πληρωμένων και πολλά άλλα.

Με αυτά έκαναν την κυβέρνηση του Σαμαρά-Βενιζέλου να υποχωρήσει και να εφαρμόσει μία πολιτική που ισοπέδωσε την ελληνική κοινωνία.

Με τον ίδιο τρόπο τώρα επιχειρούν να δεσμεύσουν με μνημονιακά μέτρα και την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Άλλο «μπρίκια» κι άλλο BRICS

Την ώρα που όλα τα βλέμματα ήταν στραμμένα στην Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ, λόγω Ελλάδος και Ουκρανίας, μια άλλη στρατηγική σύνοδος ολοκληρώθηκε χωρίς αλαλαγμούς και τυμπανοκρουσίες των πάσης μορφής και προελεύσεως Μέσων Μαζικής Εξαπάτησης – Ενημέρωσης (βλ. ΜΜΕ), ανάμεσα στους αποκαλούμενους «BRICS» δηλ. Brazil, Russia, India, China, South Africa, κατά την οποία αποφάσισαν τη δημιουργία ενός νέου ανεξάρτητου οίκου αξιολόγησης, στην πορεία δημιουργίας μιας νέας τράπεζας επενδύσεων.

Η παραπάνω προσπάθεια εστιάζει στη κοινωνική ανασυγκρότηση κρατών με *εργαλεία όπως η Νέα Τράπεζα Ανάπτυξης NDB, που διαθέτει αρχικό κεφάλαιο πολλών δεκάδων δις \$ κι έχει στόχο τη χρηματοδότηση έργων υποδομών και βιώσιμης ανάπτυξης* κατ' αρχάς σε χώρες μέλη της ομάδος και μελλοντικά σε άλλες αναπτυσσόμενες χώρες, δημιουργώντας ένα ισοδύναμο της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Πέραν αυτού, δημιουργούν κι ένα ισοδύναμο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) [βλ. International Monetary Fund – IMF], με την ονομασία Έκτακτο Κοινό Αποθεματικό Ταμείο (CRA), το οποίο έχει σκοπό να λειτουργήσει ως δικλείδα ασφαλείας για τα κράτη που αντιμετωπίζουν δυσκολίες ρευστότητας.

Ο «πολυπολικός» κόσμος του 21^{ου} αιώνα, παρουσιάζει ρευστότητα ηφαιστειακού μάγματος που διαμορφώνεται χωρικά και χρονικά ανάλογα με το περιβάλλον το οποίο συναντά ή συναντιέται.

Η περσινή δήλωση – διακήρυξη του Κινέζου προέδρου Σι Τζιν Πινγκ ότι *«η χώρα του θα σταματήσει να αντιμετωπίζει τις ΗΠΑ και την ΕΕ ως βασική στρατηγική της προτεραιότητα και θα επικεντρωθεί στις γειτονικές της χώρες της Ασίας και τους εταίρους της στον όμιλο BRICS»*, βλέποντας την Γηραιά Ήπειρο να βυθίζεται όλο και πιο βαθιά στην παρακμή της ύφεσης, της λιτότητας και της ανεργίας, σηματοδοτεί τη νέα στάση και πορεία της Κίνας στη διεθνή γεωπολιτική και γεωστρατηγική σκακιέρα.

Επιπλέον, δεσμεύθηκε να διαθέσει περί τα 40 δις \$ στη διάνοιξη νέων «δρόμων του μεταξιού», τουτέστιν δικτύων και υποδομών σιδηροδρόμων, λιμένων, αεροδρομίων και ενεργειακών αγωγών, που θα συνδέουν την Κίνα με την Κεντρική Ασία, την Μέση Ανατολή και την Ευρώπη.

Τι κάνουμε

Η έλλειψη συνείδησης αντίστασης, αλλά και συνείδησης ποιότητας, υποδηλώνει την έμμεση ή/και άμεση συναίνεσή μας σ' αυτά που έντεχνα και μεθοδευμένα μας διοχετεύουν. Προσδευτικά έχουμε διαφθαρεί και αποκοιμηθεί. Πρέπει να ξυπνήσουμε από τον λήθαργο μας και να δείξουμε ότι είμαστε έτοιμοι να παλέψουμε για το θείο και πατρογονικό δικαίωμά μας. Την ελευθερία μας. Την ελευθερία του Ρήγα Φεραίου ή του Νίκου Καζαντζάκη. Την διανοητική ελευθερία, που επιτρέπει στο νου «να συλλογάται καλά, όταν συλλογάται ελεύθερα».

Ιωάννης Α. Κολομβάκης
Ταξχος (ΕΠ) ε.α.
Μηχ/κος Δικτύων – MSc
ikolomvakis@yahoo.gr